

بیاوردان ناله سینه را	بیت میدان بجز دل افکار
گشت از بان برادر پور	آه دل کند بسبک رفتار
عشق چون ناله پیکر کشف	پای کوبان روید بسبک دار
چون زندگفت بیکر کشف	هر دو عالم بسبک خور بکار
زاهد پستک لکجا و بیع	کوشش سگین کجا و ناله زار
وامن پاک اگر کوی داری	اگر کویان خاک سپردار
زبان پستار کن کشتل مهر	چون فتنه شکوفه آردار
دیک جوشان چه میکند عشق	بیر عاشق کجا برود ستار
چو نهش هر آن خوشش چراغ	است رباب زور و آواز قمار
بر که کوه کت ز دنیا است	سپس برورد و چه جوی طیار
هدیه ستار و دست بازدم صا	کس بر آرد دست رفت در بازار

دل بینه و سیاه ز غم بوسه جراح	درد زهر ابراهیم چون آفتاب کیه
نمان بیشتر که حشر بر دیوان شتر	کجی نشین و از پیش فرود جیب
دست همی بشو ز تعمیر این جهان	در خانه که دل ز نشینم فراب کیه
بچهارت لی از طهارت زینما	خدا ابد اگر طبعی ترک خراب کیه

صایب بر دوزخ عالم صورت کوشش

از روی شاهان معانی نقاب کیه

هر که جزش نه دوری از غم کاشی	بیکند زلفش پیش رانند کاشی
ده چه جا بست ای که جوانش زینما	یکند با خلق هر کس پادشاهی
بر کم و بیش محبت سحر از شاهان	هر قدر افزون محبت سحر از شاهان
هر قدر بیخام نومید از عشق کان	عاشق را امیدوار امیدوارانی
کوبه هر نفس ز آتش کینه میگردود	خاتم تر بر کس در درجه ناماشی
گره فعل عاشق عشق از شکست	شعرا از پروانه او در بجز آشی
هر که ایستادش ز عیان کس از طاق	بی بر در روزهاش شربت آشی
دانه بستر در زمین فرم بالا میگرد	چون زمین کس که او در روز آشی
زود عیار با غم فرود میگردم از دوتا	هر که در کس کینه زینت او از آشی

بچیت پادشاه چون آفتاب کیه	غیش نمیده را بکنند شراب کیه
بودار پندار از پندار می ناب	مرا از دواش شیشه قوت ناب کیه
بنام ناله بجزی قوت معنود	سوز دل و دلم زین کس کیه

دل بینه